

lagt efter forhandling med de berørte organisationer og ministerier. For elværkernes vedkommende vil fristen bl.a. blive fastlagt i lyset af, hvornår nogle af disse på grund af andre omstændigheder ventes skrottet. Tidsfristen for indsendelse af godkendelsesansøgninger for gamle lossepladser uden en samlet godkendelse, der svarer til dagens standard, vil blive fastsat under hensyn til den regulering, der følger af folketingets revision af lov om kemikalieaffaldsdepoter.

Det er hensigten, at godkendelsesmyndigheden på baggrund af ansøgningen skal foretage en gennemgang af virksomhedens forhold, der svarer til en godkendelsesbehandling.

Ca. 50 pct. af de virksomheder, der er på listen i dag, – såvel i de tungere som i de lettere kategorier, – har samlede eller delvise godkendelser.

Under forudsætning af, at der gennemføres den foreslåede reduktion af listen over særligt forurenende virksomheder, skønnes det, at under 5.000 bestående virksomheder skal undergives godkendelsesbehandling.

På baggrund af gennemgangen af virksomhedens forhold kan den godkendende myndighed vurdere, om der bør meddeles godkendelse, påbud eller forbud.

Fordelen ved godkendelsesordningen er, at der bliver foretaget en samlet gennemgang og regulering af virksomhedens forureningsforhold, uanset om dette sker via en godkendelse eller ved påbud eller forbud eller eventuelt blot ved en registrering af oplysninger om virksomheden.

Godkendelsesbehandlingen kan i ekstreme tilfælde resultere i, at der nedlægges forbud mod den videre drift af hele virksomheden eller dele af en virksomhed, hvis det skønnes, at det ikke vil være muligt at nedbringe forureningen fra virksomheden til et acceptabelt niveau.

Til § 39

Bestemmelsen om godkendelseskompetence er overført fra den gældende miljøbeskyttelseslov.

Til § 40

Bestemmelsen om muligheden for at meddele påbud eller forbud over for en listevirksomhed, findes i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44.

For så vidt angår ikke-godkendte listevirksomheder er den nugældende regel ændret på væsentlige punkter. For det første er der åbnet mulighed for at stille krav om nedbringelse af virksomhedens frembringelse af affald, hvis der ved anvendelse af renere teknologi er mulighed for at begrænse affaldsmængden væsentligt. Det samme gælder, hvis man ved an-

vendelse af renere teknologi kan foretage en væsentlig begrænsning af problemerne i forbindelse med affaldshåndteringen, f.eks. derved, at affaldsproduktet gøres mere ufarligt eller uproblematisk.

Som det i øvrigt efter lovforslaget gælder for godkendelsesordningen – og loven som helhed – betragtes frembringelsen af fast affald således nu som en forurening på linie med udsendelsen af stoffer til luften, jorden og vandet.

For så vidt er ændringen af den gældende bestemmelse i § 44 at betragte som en konsekvensændring ud fra dette udvidede forureningsbegreb. Hertil kommer imidlertid, at der til den hidtil gældende væsentlighedsvurdering knyttes et kriterium om, hvad der er muligt »ved anvendelse af mindst forurenende teknologi eller bedst mulige rensning«.

Ved indførelsen af dette kriterium knyttet til, hvad der er teknologisk muligt, understreges det forureningsbegrænsningsprincip, som er indeholdt i lovforslagets § 3. Herved fremhæves, at det forureningsniveau, som på et givet tidspunkt kan accepteres, kan ændre sig i lyset af forbedrede muligheder for en renere produktion eller forbedret rensningsteknologi. Væsentlighedsvurderingen i den gældende § 44 er vel i praksis også ofte blevet anvendt på denne måde, idet der i den gældende § 3, stk. 3, er indeholdt et tilsvarende forureningsbegrænsningsprincip: »Den, der udøver eller vil påbegynde (forurenende) virksomhed, skal træffe de til forebyggelse og imødegåelse af forureningen nødvendige foranstaltninger og tilrettelægge virksomhedens drift på en sådan måde, at virksomheden i mindst muligt omfang giver anledning til forurening«.

Den ændrede formulering af indgrebsbestemmelsen i kapitel 5 må på denne baggrund ses som en præcisering af rammerne for vurderingen af, hvornår et indgreb med påbud er påkrævet, snarere end som en principiel ændring.

Retningsgivende for vurdering af, hvornår og under hvilke betingelser et påbud om forureningsbegrænsning bør meddeles, vil således i første række være de vejledninger, som Miljøstyrelsen udsender. Ved udarbejdelsen af disse vil der fremover for det første blive taget højde for forureningsbegrebets udvidelse til også at omfatte frembringelse af fast affald, for det andet – men i samme forbindelse – blive taget højde for muligheder for mindre forurenende produktionsmetoder, foruden mulighederne for forureningsbegrænsning ved rensning.

Det forventes således ikke, at de kommunale tilsynsmyndigheder uden videre skal omlægge grundlaget for vurderingen af, om et indgreb er påkrævet. Dette grundlag vil som hidtil i videst muligt omfang blive tilvejebragt ved retningsgivende vejledninger